

leeftijd: 62

curriculum: **cultuurfunctionaris, kabinetschef ministers Anciaux en Van Grembergen, gemeenteraadslid Stad Kortrijk, momenteel 13 jaar Vlaams parlementariër partij Groen en lid van Commissie Landbouw en van Commissie Leefmilieu**

hobby: **contrabassist in de begeleidingsgroep van kleinkunstenaar Willem Vermandere**

voeding: **flexitariër**



‘Ik wil een landbouw waarbij de bevolking een **band heeft met wat ze eet**’

‘Er is gewoon **te veel** bulkproductie’

Parlementariër Bart Caron stelde een visienota op voor zijn partij Groen voor de crisis in de landbouw. De nota werd omgezet in een resolutievoorstel, maar kreeg geen meerderheid in het parlement. Caron: ‘Niemand durft de situatie onder ogen te zien.’

TEKST GUY NANTIER

Het interview met Bart Caron over een stoppersregeling voor de noodlijdende veehouderij wordt regelmatig onderbroken door telefoongerinkel. De wanpraktijken in het runderslachthuis in Izegem zijn deze middag hot nieuws. Media willen commentaar van de Vlaamse parlementariër die recentelijk de Vlaams minister bevoegd voor dierenwelzijn pertinente vragen stelde over de gang van zaken in de slachtinrichtingen. Bart Caron: ‘Beide zaken hebben een gemeenschappelijke basis: er is gewoon te veel productie. De toekomst van onze veehouderij ligt in toegevoegde waardecreatie, niet in een bulkproductie voor met name export.’

In 2016 stelde u de visienota getiteld ‘Opkoopregeling als structurele crisismaatregel voor de noodlijdende veehouderij’ op. Waarom?

‘Uitgangspunt was en is nog steeds dat het inkomen van de veeboeren stevig onderuit is gehaald door schaalvergroting en een lagekostenstrategie als antwoord op de mismatch tussen consumptie en productie. Onze zelfvoorzieningsgraad voor rundvlees is 140 procent.’

In 2016 lag die op 160 procent.

‘Nog erger. Anderzijds waren de uitgangspunten ook de maatschappelijke gevolgen van die strategie: de druk op het leefmilieu vanwege de mestproductie en de import van overzeese soja. Van de geïmporteerde soja dient slechts 7 procent voor menselijke consumptie, de rest is bestemd voor de veehouderij. Dat zijn de cijfers.’

‘Maatschappelijke gevolgen zijn ook het overmatige ruimtebeslag voor de ruwvoerproductie, de druk op de volksgezondheid vanwege een overmatige vleesconsumptie et cetera. Samengevat: de onbetaalde rekening van de veehouderij is een veelvoud van de economische meerwaarde van de sector. Het systeem is ontwricht. Wie spint er garen bij de huidige situatie? De grootdistributie, de veevoerfabrikanten, de slachthuizen. Niet de boer.’

En dus moet het anders?

‘Ja. Met de koude sanering die nu aan de gang is onder veeboeren, spelen we de financiële holdings waar de boer in loondienst werkt, in de kaart. Is dat wat we willen? Ik wil een landbouw waarbij de bevolking een band heeft met wat ze eet. Storytelling rond de lokale productie is echt een meerwaarde.’

Geen export van producten meer?

‘Ik ben niet tegen export. Export van unieke, grondgebonden topproducten binnen een straal van 300 kilometer mag gerust. Export van bulkproducten met een hoge kostprijs terwijl de productie ervan ginds veel goedkoper kan, vind ik een merkwaardige kronkel in redeneren.’

Is de consument wel bereid om meerwaarde te betalen?

‘De overheid kan in de overgang als tijdelijke regulator optreden en – zoals voor brood – een bodemprijs voor vlees opleggen. In Engeland kan het wel. Het is toch vreemd dat de Belgische landbouwsector

als enige economische sector met verlies mag verkopen van de overheid.’

In uw nota hekelt u de crisissteun?

‘Kenmerkend voor de huidige crisismaatregelen is dat er geen enkele inzet is op aanbodsturing en -beheersing. Ze bieden alleen tijdelijk soelaas en vergroten bovendien de schaduwkosten, de onbetaalde kosten van de huidige veehouderij. Ik pleit voor een pakket aan maatregelen dat inzet op aanbodbeheersing, correcte prijsvorming, een sterke positie binnen de keten en differentiatie naar producten met een toegevoegde waarde voor de consument. Maatregelen die niemand pijn doen.’

Hoe moet ik mij dat voorstellen?

‘Op de korte termijn een nieuwe, vrijwillige opkoopregeling met verlies van nutriënten-emissierechten en een omschakelingsvergoeding voor wie zijn dierenaantal significant afbouwt.’

‘Op de lange termijn moet er sturing komen van de grootte van de veestapel. Dat kan via een heroriëntering van de investeringssteun en afgestemd op de netto-milieuwinst. Verder is het noodzakelijk om de maatregel stop te zetten die uitbreiding van bedrijven mogelijk maakt als ze de mest verwerken. Ik ben niet tegen grote bedrijven, wel tegen megastallen die de draagkracht van de streek ver te boven gaan. Er moet een balans blijven met de omgeving.’

Waar moet het geld vandaan komen om dit alles uit te voeren?

‘Ik denk dat we met de huidige crisisgeldten van 36 miljoen euro al een heel eind geraken. Verder kunnen een aantal zaken gefinancierd worden door het aanwenden van de middelen binnen het Europees plattelandsontwikkelingsfonds. Er is ruimte om de middelen te heroriënteren.’

De nota van Bart Caron werd door zijn partij omgezet in een resolutievoorstel, maar kreeg geen meerderheid in het parlement. Bart Caron hierover: ‘Vreemd, niemand durft de situatie blijkbaar echt onder ogen te zien.’ |